

קמז.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמּוֹךְ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמֹתֶיךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אִי־הֵיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֵלֵהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְהֵב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: ה פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם
 וְלֹא יִרְחוּן: ז יְדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ לֹא־יִהְיֶהוּ בְגָרוֹנָם: ח כְּמוֹתֵם יְהִיוּ
 עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־פָּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל כָּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: י בַּיַּת אֲהָרֹן כָּטַחוּ
 בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יא יִרְאֵי יְהוָה כָּטַחוּ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יִכְרֹךְ
 יִכְרֹךְ אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ אֶת־בַּיִת אֲהָרֹן: יג יִכְרֹךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּמִטִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו כְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: יז לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָל־יִרְדֵי דוּמָה:
 יח וְאַנְחֵנוּ | נִכְרֹךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמז.

שבחים גדולים להקדוש־בכבוד־הוא והיאך דוד אמר כדון הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אֲהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: ב כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אַקְרָא: ג אֶפְפוּנִי |
 חֲבִל־מֹות וּמִצָּרֵי שָׂאוֹל מִצָּאוֹנִי צָרָה וַיְגֹן אֲמָצְאָ: ד וּבִשְׁם־יְהוָה אַקְרָא אָנָּה יְהוָה מִלְטָה
 נַפְשִׁי: ה תַּנּוּן יְהוָה וַצַּדִּיק וְאֵלֵהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שִׁמְרֵ פִתְאִים יְהוָה דְּלֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי
 נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דַּמְעָה אֶת־רַגְלִי
 מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי
 אָמַרְתִּי בַחֲפוּז כָּל־הָאָדָם כּוֹזֵב: יב מִה־אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל־תְּגִמּוּלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא
 וּבִשְׁם יְהוָה אַקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוֶתָה
 לְחַסְדֵי־ו: טז אָנָּה יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בְּיָדֶיךָ פִּתַחְתָּ לְמוֹסְרֵי: יז לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח
 תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אַקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בַּחֲצֹרוֹת | בַּיַּת
 יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

המשך ביאור למסכת קידושין ליום רביעי עמ' ב

10 שיעבוד שבא מחמתו, ואם לא כתב כן, אין מכירתו חלה. פר -
 11 חכמים הסוברים שאין האשה מקודשת, אית ליה דרב פפא -
 12 סוברים הם כדינו של רב פפא, ולכן אין האשה מקודשת שהרי
 13 לא כתב שמקנה לה שטר זה וכל שיעבודו, ופר - רבי מאיר, לית
 14 ליה דרב פפא, ולכן סובר שהאשה מקודשת.
 15 הגמרא מבארת את מחלוקת רבי מאיר וחכמים באופן נוסף:
 16 ואיבעית אימא דבולי עלמא אית להו דרב פפא, והכא בדשמואל
 17 קמיפליג - ונחלקו בדינו של שמואל, דאמר שמואל,

1 האשה מקודשת. ופר - חכמים הסוברים שאין האשה מקודשת,
 2 לית ליה דרבי - אינם סוברים כדעת רבי, אלא כדעת חכמים
 3 שצריך בנוסף למסירת השטר חוב אף לכתוב שטר נוסף, ומאחר
 4 שמקדש זה לא כתב לאשה שטר נוסף, אינה מקודשת.
 5 הגמרא מבארת את מחלוקת רבי מאיר וחכמים באופן נוסף:
 6 ואיבעית אימא דבולי עלמא לית להו דרבי, והכא דרב פפא
 7 קמיפליג, דאמר רב פפא האי מאן דזבין שטרא לחבריה - אדם
 8 המוכר לחבירו שטר חוב שיש לו על אחרים, צריך המוכר
 9 למיכתב ליה לקונה, קני לך הוא - שטר זה, וכל שעבודיה - וכל